

เสียงวรรณยุกต์ คือ การบังคับเสียงทำวรรณของบทร้อยกรอง

โดยเฉพาะบทร้อยกรองประเภทกลอน อันที่จริงไม่ถึงกับเป็นการบังคับที่เคร่งครัด

แต่ก็เป็นความนิยมโดยทั่วไปทางการแต่งบทร้อยกรอง

เสียงทำวรรณของกลอน

วรรณคดี นิยมใช้เสียงวรรณยุกต์ทุกเสียง

วรรณคดี นิยมใช้เสียงวรรณยุกต์เอก โท และจัตวา

วรรณคดี นิยมใช้เสียงวรรณยุกต์สามัญ และ ตรี

วรรณคดี นิยมใช้เสียงวรรณยุกต์สามัญ และ ตรี

หลักการสังเกตเสียงวรรณยุกต์

อักษรกลาง คำเป็น พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ

คำตาย [ั]พื้นเสียงเป็นเสียงเอก

อักษรสูง คำเป็น [ั]พื้นเสียงเป็นเสียงจัตวา

คำตาย [ั]พื้นเสียงเป็นเสียงเอก

อักษรต่ำ คำเป็น [ั]พื้นเสียงเป็นเสียงสามัญ

มีรูปวรรณยุกต์เอก เสียงจะเป็นโท

มีรูปวรรณยุกต์โท เสียงจะเป็นตรี

คำตาย ที่ประสมด้วยสระเสียงสั้น [ั]พื้นเสียงเป็น เสียงตรี เช่น นัก

ที่ประสมด้วยสระเสียงยาว [ั]พื้นเสียงเป็นเสียงโท เช่น ยาก

มีรูปวรรณยุกต์โทกำกับ เสียงจะเป็น ตรี

มีรูปวรรณยุกต์จัตวากำกับ เสียงจะเป็น จัตวา (ไม่มีใช้ในภาษาไทย)

